

Дневникъ III.

ЗАСЪДАНИЕ НА 28 СЕПТЕМВРИЙ 1882 ГОДИНА.

Прѣдсѣдателството на Г. Груевъ

Присѫтствуващъ 9 члена; отсѫтствува г. Караджовъ безъ отпускъ.

Засъдането се отваря на 2 часа слѣдъ пладиѣ.

Прочитатъ се днѣвниците отъ 23 и 25 текущаго и се приематъ първийтъ съ нѣкои поправки изискани отъ г. г. Хаканова и Вазова, а вторий безъ измѣнение.

Г-нъ Д-ръ Чомаковъ заевлява, че прѣзъ врѣме на ревизията си изъ Областъта той петрѣбва да се счита че е отсѫтствуvalъ безъ отпускъ отъ засъдането на Постоянният Комитетъ, защо прѣди тръгването си отъ Пловдивъ, той съ особено писмо извѣстилъ за това на г. Прѣдсѣдателя.

Г-нъ Д-ръ Хакансъ казва, че въ едно отъ засъданета на Постоянният Комитетъ се е прочело едно такова писмо отъ страна на г-на Д-ра Чомакова, въ него той е казвало само че ще отсѫтствува за нѣколко врѣме отъ градътъ безъ да споменува за отпускъ.

Г-нъ Д-ръ Чомаковъ забѣлѣжва, че той не е знаилъ че за да му се даде отпускъ трѣбва изрично да каже това въ писмото; той мислилъ че е достатъчно да извѣсти само г-на Прѣдсѣдателя за отсѫтствието си отъ града. Освѣйъ това той вѣрва, че Постоянният Комитетъ, като знае че той е пижтувалъ по служебна работа, ще се съгласи да му даде отпускъ за прѣзъ врѣмето на неговото отсѫтствие.

Слѣдъ кратко разискване Комитетъ приема изясненията на г-на Д-ра Чомакова.

Прочита се съобщението подъ № 2975 отъ г. Главният Управителъ съ слѣдующето съдѣржание:

„Въ отговоръ на писмото Ви отъ 23-ї текущий Септемврий подъ № 609, „нуждно ми се вижда да Ви напомня отговорътъ съдѣржанъ въ по-прѣдишното ми „писмо отъ 8 число, защото имамъ наѣрдце, да обясня, хубаво, че въпросътъ за „назначенietо или за уволнението на префектитѣ не е друго освѣйъ чистото и „просто испълнение на чл. 7 отъ Органический Уставъ, членъ който Уважаемийъ „Постояненъ Комитетъ губи отъ видъ, съвършенно, и който, спорѣдъ менъ, не „тѣрпи никакво друго тѣлкуванie отъ онova което проистича отъ самата му буква; — „да бѣше иначе, ида се падаше на Постоянният Комитетъ да диктува неговото „приложение, тогава властъта бѣ минала въ ръцѣ на Постоянният Комитетъ, а „властъта на Генералъ Губернатора би станала съвършенно иллюзурна, па и не-

„говото присъствие въ областта съвсемъ не нужно. — Азъ като имамъ чувството на своята отговорност, дълженъ съмъ да настоя върху този въпросъ и да призовамъ Комитетъ да се не мами нито върху значението на вишеупомянатиятъ членъ, нито върху важността на правата които Органическиятъ Уставъ уздравява на Генералъ-Губернаторътъ съ цѣль, именно, да го тури въ положение да испълни посланието си и да си упази отговорността.

„Колкото за правата на Постоянниятъ Комитетъ, никой не е намислилъ, нито пакъ мисли, да посегне на тѣхъ. И действително, кой му е пречилъ или му пречи да разминава върху всички работи които му е запазилъ законътъ, и които съставляватъ същественниятъ негови права? Кой е запрѣтилъ или запрѣщава на началниците — на разните общественни управления, областни и окръжни, да му оставляватъ, чомъ ги поиска, свѣдѣния върху разни въпроси интересуващи страната, и да му съобщаватъ всякакъвъ документъ по счетоводителството на Област. „Финансии? Съ една думма, кой е пречилъ или пречи на Постоянниятъ Комитетъ да упражнява свойтъ контролъ, до тамъ до гдѣто го изискватъ интересите на Областта, и да може, по тоя начинъ, да упражнява правата уздравени отъ Европа въ поща на тая Область? Въ всякой случай не Генералъ-Губернаторъ и Постоянниятъ Комитетъ мъчно би могълъ да докаже противното. — Нѣ Генералъ-Губернаторъ не се съобразява съ всякакво мнѣние искарано отъ Постоянниятъ Комитетъ; не се съобразява съ всякакво мнѣние, защото не е задълженъ нито отъ разумътъ, нито законътъ. — Нема Постоянниятъ Комитетъ незнае че правото му да си дава мнѣнието е ограничено отъ свободата на Генералъ-Губернаторъ да приеме или да не приеме това мнѣние?

„Въ заключение, дълженъ съмъ да обява че съмъ рѣшенъ да прекратя, за напрѣдъ, всякаква прѣписка върху дѣлото за което се касае съ настоящето ми, като оставямъ Постоянниятъ Комитетъ напълно свободенъ да се отнесе тамъ гдѣто трѣбва, за да се оплаче отъ потъркванието на правата, които нему се струва че притѣжава, нѣ които Генералъ-Губернаторъ му припознава.

Приемете и пр.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ взема думата и казва че следъ едно такова писмо отъ страна на Г. Главниятъ Управителъ, на Постоянниятъ Комитетъ не остане друго да направи, освѣнъ да изложи въ рапорта си до Областното Събрание работата както е, а въ сѫщото врѣме да пише и на Негово Високо Прѣвъходителство, че попеже той не припознава тълкуванието което Постоянниятъ Комитетъ дава на членове 7 и 107 на Органическиятъ Уставъ, то и той (Комитетъ) неможе да се съгласи на неговото тълкуване и остава въпросътъ за да се произнесе Областното Събрание.

Г-нъ Калчевъ се очудва на отговорътъ на г. Главниятъ Управителъ и забѣлѣжва че той или не е разбрали съдѣржанието на писмото на Постоянниятъ Комитетъ или пакъ не е искалъ да знае ни най-малко отъ това че се казва въ Органическиятъ Уставъ за неговите права. Колкото за тълкуванието на членове 7 и 107 на Орган. Уставъ той мисли, че само Областното Събрание е компетентно да имъ даде истинското тълкование.

Г-нъ Прѣдсѣдателътъ забѣлѣжва, че по вѣпросътъ за прѣмѣстванието на сѫдинътъ Постоянниятъ Комитетъ имаше по голѣми основания да постояннствува, нѣ като взе прѣдъ видъ, че наближава Областното Сѣбрание, той рѣши да остави да ся тури на гласуваніе.

Прѣложението на г. Калчева ся туря на гласуваніе и пада.

Слѣдъ кратко разискваніе вѣпросътъ ся отлага за илущето засѣданіе.

Пристѣпва ся къмъ попнататъшното разискваніе на правилникътъ за привилегията за Облистното Сѣкровище.

Чл. 7 на правилникътъ ся приема въ слѣдующата редакція на г. Прѣдсѣдателя:

„Привилегията на сѣкровището ако не е вписана въ надлѣжните сѫдилища, неповрежда правата придобити отъ трети лица върху недвижимите имоти на чиновницитѣ“.

Членъ 8 се приема безъ измѣнение.

Правилникътъ ся гласува и приема изцѣло.

Правилникътъ съ съобщението подъ № 2396 за отпушчаніето отъ фондътъ на непрѣвидените разноски едно количество отъ гр. 120,000 съ които да могатъ да се исплатятъ до край разноските станали за съставлението на привременниятъ кадастъ ся гласува и приема.

Прочита ся съобщението подъ № 2940 отъ Главниятъ Управителъ, придружено съ едно прошение отъ поручикътъ въ учебниятъ баталионъ Караджовъ съ което моли да му се отпустне една степендія или да му се разрѣши единъ отпусъкъ на седемъ мѣсѣци, нѣ съ условие да получава заплатата си, за да може да постъпи и свърши курсъ въ Петербургската офицерска стрѣлкова школа.

Г. г. Д-ръ Янкуловъ и Вазовъ сж на миѣніе да се удовлетвори прозбата на поручика Караджова.

Г. Прѣдсѣдателя прѣдлага да се отговори че понеже тоя вѣпросъ ся отнася до администрацията, то Постоянниятъ Комитетъ оставя на тая послѣдната да направи каквото намѣри за добрѣ, а той отъ своя страна нѣма да има никакви вѣзражения.

Прѣложението на г. Прѣдсѣдателя ся гласува и приема.

Прочита ся съобщението подъ № 2914 отъ г. Главниятъ Управителъ, съ което препровожда единъ рапортъ отъ Директорътъ на Общите Згради заедно съ четири прошения отъ четири разни общини за отпушчаніе на пособия отъ фондътъ за синдикатътъ.

Слѣдъ кратко разискваніе Постоянниятъ Комитетъ намѣри за добрѣ щото една частъ отъ останалото количество, отпушнато въ гл. 28 отдѣлъ . . . на бюджетътъ на текущето финансово управление да се опрѣдѣли както слѣдва между слѣдующите общини:

На Панагюрската община гр. 9500

„Брѣстовицката „ „ 9000

„Странджаската (Ямболската) община гр. 2000

Колкото за остатъкътъ отъ цѣлото количество Постоянниятъ Комитетъ рѣшива да забѣлѣжи въ писмото си относително до той прѣдметъ, че той е на миѣніе да

ся остави распределението му за въ крайът на текущето финансиско управление, та да могатъ да се удовлетворятъ нѣкои нови нужди които би ся появили до тогава.

Относително до прошението отъ общината на Панагюрското село Баня, испратено съ горѣспомѣнатото съобщение, съ което Старѣйски Съвѣтъ моли да се отпустне на общината която прѣставлява, едно количество за направата на теплоизолиць бани, Постоянниятъ Комитетъ рѣшава да прѣпроводи самото прошение на Банянци до г. Директора на Вжтрѣшнитъ Дѣла съ молба да го проводи до Санитарий Съвѣтъ съ прѣпоръжка да исцита какво свойство иматъ рѣчените бани и да съобщи да ли заслужава да ся отища каквото и да било количество за тѣхната направа.

Слѣдъ това Постоянниятъ Комитетъ по прѣдложение на г. Прѣдсѣдателя рѣшава до иниче на Дирекцията на Общите Сгради да направи шестъ ката дрѣхи за разширенитъ на Областното Събрание.

Г. Прѣдсѣдателътъ затваря засѣданietо на 5 часа вечеръта.

Прѣдсѣдатель: Георги Груевъ

Подпрѣдсѣдатель: Д-ръ Чомаковъ

Секретарь: К. Калчевъ